

תת"ע 1823/07/18 - מדינת ישראל נגד סדן הגר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1823-07-18 מדינת ישראל נ' סדן הגר
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סדן הגר

הנאשמת

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

הנני מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 01/07/18 בשעה 08:20, נהגה ברכבה ולא צייתה לתמרור 301 המוצב בדרך לפניו בכך שלא נתנה זכות קדימה לרכב אחר הנכנס לצומת, וזאת בניגוד **לתקנה 64(ג) + 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961** (להלן: "**התקנות**"). הנאשמת כפרה במיוחס לה.

3. דיון והכרעה:

באשר לשוטר עורך הדו"ח (ת/3) רס"ב פאיז אבו מנסור (להלן: "**השוטר**"), עולה מעדותו, עדות הנאשמת ומתוכן הדו"ח, כי לא הבחין בביצוע העבירה לכאורה בזמן אמת, שכן טען כי היה עסוק כלל בטיפול באירוע אחר והסית מבטו אל הכביש רק לאחר ששמע צפירה חזקה מכיוון הכביש והבחין בניידת משטרה מאטה את נסיעתה וסוטה ימינה כדי למנוע התנגשות עם רכב הנאשמת ועצר את הנאשמת ולאחר מכן תחקר את המתנדב שנהג בניידת המעורבת באירוע. **לפיכך**, מאחר ולא חזה השוטר באירוע בזמן אמת ולא יכול לדעת מה היה מצב התנועה כאשר נכנסה הנאשמת אל הנתיב השמאלי מהנתיב הימני לאחר פניית ימינה ומה היה המרחק בינה לבין הניידת בעת סטייתה שמאלה, יש לייחס גרסת השוטר משקל נמוך ולא יכולה להישען המאשימה על סמך עדות זו.

באשר למתנדב שנהג בניידת מר מחמוד דרוויש (להלן: "המתנדב"), עולה ממזכרו ועדותו כי הנאשמת חסמה לו את נתיב נסיעתו ובעקבות כך נאלץ לבלום את נסיעתו ולסטות שמאלה. **יחד עם זאת**, טענה הנאשמת עצמה כי האטה והחלה בנסיעה בנתיב הימני ולאחר שהבחינה כי אין רכב בנתיב השמאלי, החלה בנסיעה איטית לתוף הנתיב השמאלי, או אז הגיעה הניידת במהירות גבוהה והחלה לצפור והמתנדב בה נפנף בידיו. לאחר שביקש ממנה המתנדב לעצור בצד, הלך המתנדב ודיבר עם השוטר, כאשר האחרון ניגש אליה ורשם לה את הדו"ח.

לפיכך, עולה כי קיימת מחלוקת עובדתית באשר לנסיבות כניסתה של הנאשמת לנתיב השמאלי. יכול כי שעה שסטתה לנתיב זה, היתה הדרך פנויה, ומגרסת המתנדב לא ניתן להסיק דבר באשר למרחק שהיה ממנו לבין הנאשמת בעת כניסתה לנתיב השמאלי והיכן היה הוא ממוקם כאשר סטתה הנאשמת. שכן, הנאשמת העידה נחרצות כי סטתה לנתיב השמאלי רק בעת שהיה פנוי וכי המתנדב הגיח לעברה במהירות גבוהה, דבר שיכול להעיד על כך שהנאשמת השלימה סטייתה אל עבר הנתיב השמאלי כשזה אכן היה ריק והמתנדב רחוק ממנה, ורק לאחר שהגיח במהירות לעברה, בלם וצפר לה.

4. סיכום של דבר:

לפיכך, ומאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, ויכול כי הנאשמת אכן לא ביצעה את המיוחס לו, כפי שעולה מגרסתה הנחרצת הנ"ל, הגעתי למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסה על פני רעותה ויש מקום במקרה דנן לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ב אדר תש"פ, 08 מרץ 2020, בהעדר הצדדים